Lietas arhīva Nr. K69-0151-22/1
ECLI:LV:KURT:2022:0511.11261107919.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Kurzemes rajona tiesa
tiesnese A.Āva,
piedaloties prokurorei M.Preinbergai,
aizstāvei L.Elsberģei,

2022.gada 11.maijā atklātā tiesas sēdē Liepājā, Republikas ielā 14, izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 125.panta pirmās daļas. Tiesa konstatēja, ka

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ tīši nodarīja smagu miesas bojājumu, šādos apstākļos:

2019.gada 7.decembrī, izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotā laikā, bet ne vēlāk kā līdz plkst.01.26, /pers. B/ dzīvesvietā /Adrese/ (tagad – Dienvidkurzemes novadā) ieradās /pers. A/, personīgu motīvu un dusmu vadīts, tīši 6 (sešas) reizes iesita ar dūrēm pa /pers. B/ galvu, izmeklēšanā nenoskaidrotu reižu skaitu iespēra ar kājām pa /pers. B/ ķermeni un iemeta /pers. B/ ar istabā esošo krēslu un veļas mašīnu pa ķermeni.

Šādu /pers. A/ darbību rezultātā /pers. B/ tika nodarīti sekojoši miesas bojājumi: hematoma mēles labā pusē, divas virspusējas brūces galvas matainajā daļā, zemādas asinsizplūdums kreisās acs abu plakstiņu rajonā, asinsizplūdums kreisās acs sklērā, zem konjunktīvas, sista virspusēja brūce pieres rajonā kreisā pusē, zemādas izplūdums kreisā augšdelma mugurējā virsmā un kreisā apakšdelma mugurējā – priekšējā – ārējā virsmā, kas pāriet uz kreisās plaukstas mugurējo virsmu, zemādas asinsizplūdums labā apakšdelma mugurējā virsmā – priekšējā virsmā, zemādas asinsizplūdums krūšu kurvja kreisā sānu virsmā, asinsizplūdums zem mīkstā un cietā smadzeņu apvalkiem, kas pēc sava rakstura kopā pieskaitāmi pie smagiem miesas bojājumiem kā bīstamiem dzīvībai.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

[2] Tiesas izmeklēšanā /pers. A/ savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 125.panta pirmās daļas atzina pilnībā, kā arī atzina par pamatotu cietušā /pers. C/ pieteikumu par kaitējuma kompensācijas 232,19 *euro* noteikšanu, kā arī piekrita valsts kompensācijas 1935 *euro* apmērā piedziņai par labu valstij. Izdarīto nožēloja, lūdza tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi neveikt.

[3] Tiesa, iepazinusies ar lietas materiāliem, atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ vaina viņam inkriminētā, Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, ir pilnībā pierādīta un apsūdzētā darbības ir kvalificētas pareizi.

[4] Tiesas izmeklēšana attiecībā uz apsūdzētajam /pers. A/ izvirzīto apsūdzību noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 125.panta pirmās daļas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta noteikumiem tika izdarīta bez pierādījumu pārbaudes, tādējādi pierādījumu analīze un uzskaitīšana atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527.panta trešajai daļai, tiesas spriedumā nav nepieciešama.

[5] Izvērtējot nosakāmā soda veidu, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā personību.

[5.1] Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturtās daļas nosacījumiem, Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums atzīstams par smagu noziegumu, kas vērsts pret cilvēka veselību un dzīvību.

[5.2] Par apsūdzētā /pers. A/ personību noskaidrots, ka viņš agrāk vairākas reizes tiesāts: 1) 2005.gada 10.jūnijā Liepājas tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu, nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 gadu; 2) 2006.gada 8.septembrī Liepājas tiesā pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas ar piespiedu darbu uz 80 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 gadiem; 3) 2008.gada 12.novembrī Liepājas tiesā pēc Krimināllikuma 312.panta ar piespiedu darbu uz 120 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 gadiem; 4) 2012.gada 5.jūlijā Liepājas tiesā pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas ar piespiedu darbu uz 120 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 gadiem; 5) 2013.gada 14.martā Liepājas tiesā pēc Krimināllikuma 312.panta ar piespiedu darbu uz 60 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 gadiem 6 mēnešiem 3 dienām; 6) 2018.gada 26.jūlijā Kurzemes rajona tiesā pēc Krimināllikuma 174.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 180 stundām un probācijas uzraudzību uz 2 gadiem. Pēdējā gada laikā administratīvi nav sodīts. (79.-81.lapa)

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ par savu personību norādīja, ka ir ieguvis pamatizglītību, strādā /Nosaukums A/ par /amats/, III grupas invalīds, šobrīd turpina ārstēšanos pēc operācijas, sagaidāma atkārtota ārsta konsultācija. Ģimenes apgādībā /skaits/ nepilngadīgi bērni, tajā skaitā, bērns invalīds, kurš mācās /Nosaukums/ pamatskolā un darba dienās dzīvo skolas internātā.

[5.3] Tiesa ņem vērā to, ka apsūdzētais /pers. A/ ir izdarījis smagu, izteikti agresīva un vardarbīga rakstura, noziegumu pret citu personu, apdraudot tās dzīvību, un nozieguma rezultātā nodarot cietušajam smagas fiziskas un morālas ciešanas.

Tiesa šī noziedzīgā nodarījuma sabiedrisko bīstamību novērtē kā īpaši augstu.

Ņemot vērā minēto, apsūdzētajam /pers. A/ atbilstoši Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā paredzētajai sankcijai, sods ir nosakāms brīvības atņemšanas veidā.

[5.4] Lemjot par brīvības atņemšanas soda piemērošanu apsūdzētajam, izvērtējot ziņas par /pers. A/ veselības stāvokli, tiesa norāda, ka personai noteiktā invaliditāte un veselības stāvoklis pats par sevi nav pamats panta sankcijā paredzētā soda nepiemērošanai vai mīkstināšanai, bet ir vērtējams apstāklis, vai personas fiziskais stāvoklis nav tāds, ka atrašanās apcietinājumā var tikt pielīdzināta spīdzināšanai, jo nav savienojama ar personas veselības stāvokli.

Tiesai iesniegtie medicīnas dokumenti nesatur informāciju, ka veselības stāvokļa dēļ būtu ierobežotas /pers. A/ pārvietošanās spējas vai

būtu nepieciešama asistenta palīdzība, savukārt gan ambulatorā, gan stacionāra medicīniskā aprūpe ir iespējama arī apcietinājuma apstākļos.

[5.5] Novērtējot noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļus un agresīvo raksturu, tiesa atzīst, ka, lai nodrošinātu notiesātās personas uzvedības uzraudzību, sekmētu resocializāciju un novērstu jaunu noziegumu izdarīšanu, apsūdzētajam /pers. A/ nosakāms papildsods – probācijas uzraudzība.

[6] Izvēloties nosakāmo sodu mēru, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešo daļu ņem vērā konstatētos apsūdzētā atbildību mīkstinošos un atbildību pastiprinošos apstākļus.

[6.1] Par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesa atzīst to, ka viņš izdarītajā vaļsirdīgi atzinās un nožēloja izdarīto. Tiesa ņem vērā un pozitīvi novērtē, ka sadarbojoties ar procesa virzītāju un piekrītot lietas izskatīšanai bez pierādījumu pārbaudes, tā izvēloties vienkāršāku procesa veidu, apsūdzētais ir sekmējis krimināltiesisko attiecību noregulējumu. Vienlaicīgi apsūdzētā sadarbība ar procesa virzītāju vienkāršota procesa veida izvēlē nav atzīstama par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47.panta izpratnē.

[6.2] Par /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu, jo noziegums izdarīts Kurzemes rajona tiesas 2018.gada 26.jūlija spriedumā noteiktā papildsoda izciešanas laikā, kas liecina, ka iepriekš apsūdzētajam piespriestie ar brīvības atņemšanu nesaistītie soda veidi nav spējuši atturēt viņu no jaunu noziegumu izdarīšanas.

Tiesas ieskatā, atbildību pastiprinoša apstākļa esamība ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kāds būtu piespriežams, šādus apstākļus nekonstatējot.

[6.3] Izvēloties nosakāmā soda apmēru, tiesa ņem vērā un izvērtē kopsakarībā gan to, ka apsūdzētais /pers. A/ izdarīto noziegumu ir nožēlojis, gan ziņas par viņa ģimenes stāvokli un nepieciešamību apgādāt ģimeni, gan ziņas par viņa veselības stāvokli, taču vienlaicīgi ņem vērā nozieguma vardarbīgo raksturu un cietušā veselībai nodarīto smago kaitējumu, par ko apsūdzētajam ir jāsaņem taisnīgs sods.

Tiesa atzīst, ka šajā gadījumā brīvības atņemšanas sods ir nosakāms, tuvinot to panta sankcijā paredzētā soda vidusmēram, taču zem tā, jo ņemot vērā lietā noskaidrotos apstākļus, tiesa uzskata, ka, lai sasniegtu soda mērķi, nav nepieciešama ilgstoša, soda maksimālajam apmēram pietuvināta /pers. A/ izolācija no sabiedrības, kā arī papildsods nosakāms, tuvinot sankcijas vidusmēram.

Ievērojot visus lietā konstatētos apstākļus, tiesa atzīst, ka par Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, taisnīgs un noziedzīgā nodarījuma smagumam un raksturam, kā arī apsūdzētā personībai atbilstošs sods apsūdzētajam /pers. A/ ir brīvības atņemšana uz 2 (diviem) gadiem un ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

[7] Tiesas sēdē apsūdzētā aizstāve L.Elsberģe lūdza attiecībā pret /pers. A/ piemērot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, un brīvības atņemšanas sodu viņam noteikt nosacīti.

Tiesa, izvērtējusi lietā konstatētos apstākļus, šī lūguma sakarā norāda, ka Krimināllikuma 55.panta nosacījumu piemērošanas galvenais priekšnoteikums ir apstāklis, ka tiesai ir radusies pārliecība, ka vainīgais sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs noziedzīgus nodarījumus.

Izvērtējusi ziņas par apsūdzētā /pers. A/ personību, kas liecina par viņa agrākām sodāmībām, kā arī, ņemot vērā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas veidu un smagumu, un to, ka jaunu smagu noziegumu apsūdzētais izdarīja laikā, kad izcieta ar Kurzemes rajona tiesas 2018.gada 26.jūlija spriedumu noteikto papildsodu, tiesai nerodas pārliecība, ka apsūdzētais, neizciešot brīvības atņemšanas sodu, turpmāk neizdarīs noziedzīgus nodarījumus.

Tiesa secina, ka par apsūdzētā /pers. A/ personību iegūtās ziņas liecina, ka viņš ilgstošā laika periodā savā dzīvē ir izdarījis dažādus, tajā skaitā, smagus noziegumus, un noziegumu izdarīšanai, ņemot vērā to skaitu, nav bijis nejaušības raksturs, kas atspoguļo nepieciešamību strādāt pie apsūdzētā vērtību sistēmas un personības pārveides, kā arī resocializācijas, un līdz šim attiecībā pret apsūdzēto piemērotie ar brīvības atņemšanu nesaistītie soda veidi, nepieciešamo efektu nav sasnieguši.

Tādējādi tiesa atzīst, ka Krimināllikuma 55.panta piemērošanai attiecībā pret /pers. A/ nav likumīga pamata.

[8] Prokurore M.Preinberga tiesas sēdē lūdza piedzīt no apsūdzētā /pers. A/ par labu valstij Juridiskās palīdzības administrācijas cietušajam /pers. B/ izmaksāto valsts kompensāciju 1935 *euro* apmērā.

Saskaņā ar likuma „Par valsts kompensāciju cietušajiem" 3.[1]panta pirmās daļas 2.punktu, apsūdzētajam, kurš atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, ir pienākums atmaksāt valsts budžetā cietušajam izmaksāto valsts kompensāciju.

Tā kā tiesa ir konstatējusi apsūdzētā /pers. A/ vainu Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 528.panta pirmās daļas 9.punktu, kas nosaka, ka tiesai spriedumā jālemj par valsts izmaksātās kompensācijas apmēru, tiesa atzīst, ka no apsūdzētā par labu valstij piedzenami 1935 *euro*, kas izmaksāti cietušajam kā valsts kompensācija.

[9] Cietušais /pers. C/ tiesas sēdē uzturēja pieteikumu par pirmstiesas procesā pieteikto materiālā kaitējuma kompensācijas 232,19 *euro* apmērā noteikšanu par izdevumiem, kas radušies par cietušā /pers. B/ ārstēšanos slimnīcā un medikamentu iegādi, ko apliecina lietā iesniegtās kvītis.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmo daļu, kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu. Šā panta otrajā daļā noteikts, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Izvērtējot cietušā /pers. C/ pieteikumu, tiesa atzīst, ka tas ir pamatots. No lietas materiāliem pievienotajām kvītīm redzams, ka pieteikumā norādītie izdevumi radušies saistībā ar cietušā /pers. B/ ārstēšanos SIA "Liepājas reģionālā slimnīca" un iegādātajiem medikamentiem, un šie zaudējumi atrodas cēloniskā sakarā ar apsūdzētā prettiesiskajām darbībām. Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka no /pers. A/ par labu /pers. C/ ir piedzenama kaitējuma kompensācija 232,19 *euro* apmērā.

[10] Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 528.panta pirmās daļas 9.punktam, /pers. A/ nosakāms termiņš kaitējuma kompensāciju labprātīgai samaksai – 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, uzliekot par pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par kompensāciju atlīdzināšanu.

[11] Saskaņā ar Kriminālprocesa 240.panta pirmās daļas 1.punktu lietiskie pierādījumi – izsmēķi, papīra lapa ar asins pēdām, papīra lapa ar apavu pēdu, asins pēdas nomazgājums uz vates tampona no sienas, saskarsmes pēdas nomazgājums no skapīša virsmas, mats no krēsla atzveltnes, vates tampons ar asins pēdu nomazgājumu, vates tampons ar saskarsmes pēdu, dvielis ar asins pēdām, kas glabājas Valsts policijā /Adrese/, iznīcināmi.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499., 520., 527.-530.pantiem, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā, izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem, un ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

Piedzīt no /pers. A/ par labu /pers. C/ kaitējuma kompensāciju 232,19 *euro* (divi simti trīsdesmit divi *euro* 19 centi).

Piedzīt no /pers. A/ par labu valstij cietušajam izmaksāto valsts kompensāciju 1935 *euro* (viens tūkstotis deviņi simti trīsdesmit pieci *euro*).

Noteikt termiņu kompensāciju labprātīgai samaksai – 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, uzliekot par pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par kompensāciju atlīdzināšanu.

Lietiskos pierādījumus – izsmēķus, papīra lapu ar asins pēdām, papīra lapu ar apavu pēdu, asins pēdas nomazgājumus uz vates tampona no sienas, saskarsmes pēdas nomazgājumus no skapīša virsmas, matu no krēsla atzveltnes, vates tamponu ar asins pēdu nomazgājumu, vates tamponu ar saskarsmes pēdu, dvieli ar asins pēdām, kas glabājas Valsts policijā /adrese/, pēc sprieduma stāšanās spēkā – iznīcināt.

Pilno spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 (desmit) dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas – 2022.gada 1.jūnija, apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību vai protestu Kurzemes rajona tiesā.

Tiesnese A.Āva